

PRACZEK (2) *sb m*

N sg praczek (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Piesek (z niem. Bracke 'mały pies myśliwski') (2) : Plaudus. ein brack Práczek. Murm 40; Plaudus, canis, praczek BartBydg 117.

MC